

Norges Indskrifter med de ældre Runer.

Udgivne for

Det Norske Historiske Kildeskriftfond.

3die Bind.

Ved

Magnus Olsen.

3die Hefte,
Slutningshefte.

Christiania.

I Hovedkommission hos Jacob Dybwad.

A. W. Brøgers Bogtrykkeri A/S.

1924.

15. Aarstad.

(Bd. I S. 225—236. II S. 539—544.)

Th. von Grienberger, Göttingische gelehrte Anzeigen 1906 Nr. 2 S. 111—115 meddeler kritiske Bemærkninger angaaende Runeformer og Sprogformer. Han slutter sig til Bugge's første Forklaring af *saralu* som et Kvindenavn (jfr. Bd. I S. 231 Anm. 3), men forklarer dette som Dativ, ikke som Nominativ: »Ich konstatiere demnach zwischen *HiwigaR Saralū* dasselbe Widmungsverhältnis, das aus *Heldar Kunimu(n)ðiu Tjurkō* bekannt ist und zwischen *Saralū Pingwinar* dieselbe patronymische Beziehung, die in *A(n)sugīsalas Muha* Kragehul angenommen wird, d. h. *HiwigaR* ist der überlebende Stifter des Grabmales, *Saralu* die Bestattete und *Pingwinir ihr Vater. Das Vorhandensein von Perlen unter den Beigaben des

Grabes wird für die Annahme, dass eine Frau in demselben zur Ruhe gebettet ist, nicht bedeutungslos sein.« Ifølge v. Grienberger er **hiwigar** egentlig et Adjektiv, dannet til got. *hiwi* n. (jfr. Bd. I S. 231 Anm. 2), »suffixale Parallele zu ags. *hiwe* »beautiful«, med Betydningen «formosus, pulcher» (jfr. det latinske Tilnavn *Pulcher*).

Efter v. Grienberger er Bugge's ændrede Opfatning af **hiwigar** (Bd. II S. 540 f.) »ein Rückschritt gegenüber der früheren«. Den tiltrædes heller ikke af Noreen, *Altisl. Gramm.*⁴, 1923, S. 393, som følger v. Grienberger i sin Oversættelse: »Hífeqr der Sqról . . .«.

S. 231. **hiwigar** er med Hensyn til sin Dannelse sammenlignet med **laipgar** paa Møgedal-Stenen (Bd. II S. 715).

S. 541 ff. gar. En Dativ **gari** af det til oldn. *Geirr* svarende Navn har Bugge (*Aarbøger* 1905 S. 174 f.) formodet paa Skääng Stenen.

S. 541 f. Om Roes-Indskriften se Bd. III S. 164 ff. og den i Rettelser og Tilføielser dertil citerede Litteratur.